

A Somogyi-könyvtár polcairól

Slusszban egészen sveifolt

Párizsi és bécsi modellházak tavaszi kollekciói, a hazai nőiruha-készítők „zöldcsüörtöki” bemutatója mellett a magukat kirekesztettnek érző fűzőkészítők sanyarú helyzetéről is írt a Magyar Divatipar 1937. március 30-i száma. A lapot láthatta a Somogyi-könyvtárban, 1937 májusában rendezett országos sajtókiállítás közönsége is.

„Nem minden fűzősnő kártyázik, táncol, vagy ismerkedik a NOSZ-ban, ha fel is jár és így egy propozícióval állok elő. Bár nagyon elszaporodtunk, még mindig több a ruhakészítő, mint a fűzős és így körzetenkint négy-öt ruhakészítő karoljon fel egy-egy fűzőst. Így elérjük azt, hogy a közelben, ahol a ruháját kapja a hölgy, fűzőjét is elintézheti és így minden fűzős munkához jut” – írta a Magyar Divatipar – Magyar Konfekciós című lap 1937. március 30-i számában kartársai védelmében Berger Károlyné fűzőkészítő iparos.

A NOSZ, vagyis a Nőiruhakészítők Országos Szövetségének, Fűzősöknek, Nőiszabók Anyagbeszerző és Termelők Szövetkezetének hivatalos lapja is szerepelt a Somogyi-könyvtár 1937. májusi országos sajtókiállításának anyagában.

A kartársnők becsületéért kiálló Bergerné egy közelmúltbeli tisztújítás kapcsán emelt szót. „Igaz, hogy mindeddig a fűzősök a szakma kivetettjei voltak, sőt lehet mondani, hogy még ma is. A választások bizonyítják, hogy az Ipartestület mily mostohán bánik a fűzősökkel.”

„Tout Paris” – vagyis: „Egész Párizs.” Ezzel a címmel indul a NOSZ „zöldcsüörtöki” (azaz a húsvét előtti, böjtös csüörtöki) divatbemutatójáról szóló tudósítás. A résztvevők „mindazt odavarázsolták a szakmai érdeklődő közönség elé, amit vezető cégeink egyébként nagy fáradtság és súlyos anyagi áldozatok árán láthattak Párizsban. Szemnek kápráztató, szebbnél szebb toillettek egész tömege vonult fel a termeket zsúfolásig megtöltött szakmai és meghívott közönség előtt.”

A nemrégiben lezajlott bécsi tanulmányi kirándulásról szóló beszámoló szerint közel száz „nőisزابó” vett részt az úton, amelyről „sok tapasztalattal és kevés pénzzel” tértek haza. A cikk külön kiemeli a Gerstl & Ladrer, a Hirschhorn és a P. H. Halberstadt cégeket, amelyeknek tavaszi kollekcióit és szép modelljeit lelkesen ünnepelték a vendégek. A kirándulás az Exelsior szálló különtermében rendezett fényes vacsorával zárult. S bár az estét nem hirdették meg, „mégis futótűzként terjedt el a tagok között a vacsora híre s egyetlen üres hely sem maradt az óriási fehér asztal mellett.”

A szövetség vezetésének szerencsés tagjai Bécs mellett a „divat fővárosa”, Párizs modellházaiba is bekukkanthattak, s a látottakról beszámoltak a Magyar Divatipar hasábjain. Így az itthoniak is megtudhatták, hogy a „divat az imprimék jegyében nyilvánul meg” (emprimé: többszínű nyomással készült selyemszövet), valamint „gyönyörű nyak, kezelő és mellénydíszítések emelik a nyári és tavaszi ruhákat.”

„Majdnem minden ruhához saját anyagból készült kabátka van”, s „minden kollekcióban első helyet foglal el a kosztüm (...), nem csak a nap minden szakában, de még este is viselik.” A délelőtti kosztüm szakszerű leírása a nőiruha-készítésben járatlan olvasót is elkápráztatja: „rövid kis kabát, angol fazónnal, angol újakkal. A kabát slusszban egészen sveifolt. Az alj berakva, vagy fazónba vágva. Az anyag sima, pettyes és kockás.”

Nyilas Péter

Vida Pálné délutáni toalettje.
Neumann Berta modellje a Színházi Élet 1936/41. számában
(forrás: <https://adtplus.arcanum.hu/hu/>)